

витѣ и най послушнитѣ сѣщества на прѣсилени и искусствени машини: скърбна надѣжда за мжжѣтъ, страшилище за любовта!

Признавамъ че има голѣма разлика мѣжду възпитанието на мжжиетѣ и възпитанието на женитѣ; но струва ми се че, като се опази извѣстна съразмѣрностъ, ние трѣбва да прилагаме и на еднитѣ и на другитѣ сѣщитѣ начала. Важно е за жената и за мжжѣтъ да се научѣтъ да управляватъ сами себе си, т. е. да се водѣтъ по разумѣтъ си. Не е право жената да се води по прѣданията, когато се стараемъ да образуваме мжжѣтъ чрѣзъ разсѣдѣжѣтъ. Всичката наука на животѣтъ състои въ познанието на доброто и лошото. А това познание се добива само чрѣзъ разумѣтъ. И сѣрдцето даже не е непогрѣшимъ сѣдия. „Привязаностѣта, любовта, съчувствието сѣ поддрѣжки, привлѣкателности и допълнения на нравственостѣта, но тѣ не съставляатъ самото начало на нравственостѣта. Голѣма опасностъ чака оная жена която мисли че впечатления на една благородна душа сѣ всякога длѣжности: това не е така; ако бѣше така, женитѣ бихж били много щастливи!“.

Но на дѣвойкитѣ лѣжи длѣжността да станѣтъ достойни за това благородно и сериозно възпитание, и да докажѣтъ че не е право да се отнасятъ съ тѣхъ като съ дѣца или като съ ония хубави птички които затваряме въ позлатени клѣтки. Ако отхвърлятъ нѣщо отъ досадата или принудението, тѣ трѣбва да ги замѣстѣтъ съ благоразумие. Ако имъ се дозволи обработванието на умѣтъ, тѣ трѣбва да заслужѣтъ това нѣщо съ скромностѣта и смиренностѣта. Ако имъ се дадѣтъ